

Cetatea Cavalerilor

Fondator: Col. r. Dr. Constantin MOȘINCAT
 Editor: Asociația Națională a Cavalerilor de Cluj
 Editura Tipo MC, Oradea-2020

Cartea Mea e și a Ta! ISSN 2734-6889 - ISSN-L 2734 - 6889

1

Pribegind prin lume, dăruind iubire¹

Zenovia Zamfir

La cumpăna dintre anotimpuri, atunci când pământul începe să se descrețească de la înghețul năprasnic, când firisoarele plâpânde de iarbă se înalță îcrezătoare spre razele soarelui dar încă mai sunt petice de zăpadă pe dealuri și munți, când ziua devine mai lungă și noaptea mai caldă, am pornit din nou la drum, de această dată spre Oradea. Orice călătorie începe cu o rugăciune și Mănăstirea Izbug este cea mai importantă oază de credință și rugăciune din zona Bihorului. Dan Ghinea în România Geografică ne spune... ”

Mănăstirea Izbug, care adăpostește o obște de călugari, se află “cuibărită” într-o poiană din mijlocul unei păduri de la poalele

M-ților Codru Moma și Bihor, pe un loc numit, cu secole în urmă, “La călugări” (fapt care confirmă existența unui lăcaș monhal în trecutul îndepărtat), în arealul satului Călugări (numit *Ponoarele*, în perioada 1 ianuarie 1965 – 20 mai 1996) din comuna Cărpinet, județul Bihor, la 10 km Sud de orașul Vașcău și 104 km Sud Est de municipiul Oradea, situate în partea de Vest a României.

Mănăstirea Izbug, aflată în apropierea unui izvor carstic, numit *izbug*, a fost întemeiată la propunerea profesorului și geografului Simion Mehedinți care, în anul 1924, a cercetat căldarea carstică de la Izbug, unde se află și renumitul izvor din satul Călugări. Sugestia savantului Simion Mehedinți de a înființa o obște monahală în acest loc a fost îmbrățișată de către episcopul de Oradea din acel timp, Roman Ciorogariu, care a cerut aprobarea canonică a Sfântului Sinod, astfel încât, la 13 iunie 1928, a început construirea unei biserici și a chiliilor, terminate în anul 1930. Această mănăstire s-a înfiripat pe locul unui vechi schit, întemeiat în jurul anului 1772 de doi călugări veniți de la mănăstirea Prislop – schit de care, în perioada 1800-1920 nimeni n-a mai știut de existența lui. Biserica mare a mănăstirii, cu *hramul “Adormirea Maicii Domnului”* a fost ctitorită de episcopul Roman Ciorogariu al Oradei și construită în anii 1928-1930 prin osârdia arhimandritului Atanasie Popescu, împreună cu obștea monahală, fiind pictată abia în anii 1969-1972 de Nicolae Popa...”.

Și cum nimic nu este întâmplător, luni, 27 februarie 2023, la Liceului Ortodox „Episcop Roman Ciorogariu” Oradea s- a desfășurat acțiunea “Grija marilor ierarhi vâlceni- Justinian Patriarhul și Bartolomeu Mitropolitul pentru persoanele vârstnice”. La evenimentul coordonat de părintele director Radu Rus, am participat alături de doamna Viorica Cherteș – președinta Asociației Femeilor Ortodoxe din Episcopia Oradiei și am prezentat cărțile: „Oameni, Locuri, Istorie” și „Amintiri ale măreției trecutului îngropat de veacuri- comuna Glăvile”, realizată împreună cu Maria și Adrian Constantin Catană. Trebuie să spun că acest pelerinaj cultural – religios și social a fost cu frumoase și mari încercări. După ce am fost nevoiți să schimbăm mașina și echipa deoarece colega Maria Petrică a avut un deces în familie, am ajuns cu greu și cu mult efort (am împins mașina pe coline), pe o ninsoare ca în povești, la Mănăstirea Izbug. Slavă Domnului că am fost primiți cu vorbe frumoase, cu bucate și cuvinte alese!

¹ Articol apărut și în Luceafărul nr, din 8 martie 2023

Pe moment am uitat de griji. Împreună cu părintele Agripir am vizitat complexul mănăstiresc iar în biserica nouă ne-am închinat la icoana Maicii Domnului, dând Slavă Domnului pentru bucuria a fi într-un colț de rai, așa am văzut și simțit locul în ciuda întunericii. Am băut apă de la un izvor care se află lângă mănăstire și care izbucnește la anumite intervale – izbuc intermitent. Fenomenul carstic este considerat factor de minuni, pe seama lui punându-se vindecări miraculoase. Este cunoscut în țară și peste hotare, fiind unic în Europa. “Veneau aici bolnavi din toate județele din jurul Bihorului, din Cluj, Satu-Mare, Arad, Hunedoara și mulți dintre ei s-au întors după aceea spunând că s-au făcut bine și s-au tămăduit. Am văzut oameni schilozi aduși cu targa sau căruța, copii purtați de părinți în spate ori alții abia umblând sprijiniți în baston. Oamenii veneau 15 km pe jos, de la gara din Vașcău. Doamne, multe minuni s-or făcut la acest izvor...”, spunea un localnic, din satul Călugări unui jurnalist.

A doua zi, covorul de nea, pomii împodobiți cu zăpadă de un alb imaculat ne-a tăiat răsufierea. Peisajul era de basm însă noi trebuia să ajungem la Oradea pentru întâlnirea cu tinerii liceeni. Ne bucuram și sufeream în egală măsură. Curentul electric se întrerupsese la la căderile masive de zăpadă pe liniile de înaltă tensiune, semnal la telefon nu era pentru a anunța o eventuală întârziere...Cred Doamne! Iartă necredinței mele, spuneam în gând. Iar minunile sunt lângă noi. Cu sprijinul părintelui stareț, Arhimandritul Mihail Tărău, cu ajutorul celor care se ocupau de dezăpezire am ajuns în timp util la drumul județean care se afla într-o stare bună de circulație și am plecat cu toată viteza spre Oradea.

Și când rugăciunea este sinceră și curată, Dumnezeu veghează, iat noi am ajuns la timp pentru manifestarea dedicată marilor ierarhi vâlceni. La Liceul Ortodox am fost întâmpinați cu multă căldură de doamnele din Asociația Femeilor din Oradea, de doamna președintă Viorica Cherteș, de părintele director Radu Rus și părintele director adjunct Dorel Leucea, de cadrele didactice și de elevi. La intrare, te întâmpină cuvintele – Echilibru între minte și suflet, premisă a reușitei în viață!

Cu binecuvântarea Preasfintitului Parinte Sofronie, Episcopul Oradiei, evenimentul s-a desfășurat într-o atmosferă destinsă și prietenească. Pentru momentele frumoase petrecute, se cuvine să mulțumesc tuturor celor ce s-au ocupat să fim împreună și în comuniune cu Dumnezeu și semenii noștri, tuturor și fiecăruia în parte. Am avut șansa să ofer câteva diplome din partea Ascior Filiala Vâlcea, ca semn a trecerii printr-o ” clipă întru veșnicie”. Am plecat de acolo cu gândul la cuvintele din Sfânta Scriptură...”Nu voi M-ați ales pe Mine, ci Eu v-am ales pe voi și v-am rânduit să mergeți și să aduceți roadă, și roada voastră să rămână, pentru ca orice veți cere de la Tatăl, în Numele Meu, să vă dea”... Ioan 15:16-17 VDC. Dar Dumnezeu nu rămâne dator.

Că visele devin realitate, mulți dintre noi ne-am convins. După o agapă frățească oferită de doamna Viorica Cherteș, am plecat spre localitatea Voivozi Șimian, locul domniei sale de obârșie. Dorința sa arzătoare de a vedea satul împodobit cu o biserică a devenit realitate. Câtă zbatere se sflă în umbra falnicilor ziduri, numai Viorica și Bunul Dumnezeu știe. O felicit din tot sufletul și mă bucur sincer iar la final împreună cu părintele paroh am înalțat o rugăciune. În drum facem un popas în biserica din localitatea Mihai Viteazul pentru a saluta colegele din zonă și pe doamna notar Livia Bara, pentru a primi o binecuvântare de la părintele paroh. Un moment emoționant am petrecut în casa familiei Corodi Maria și Iosif, prieteni Vioricăi, care ne-au primit cu inima deschisă și plăcinte românești pe masă. A fost minunat!

Pe înserat am ajuns la Manastirea Sfintei Cruci care a luat ființă în anul 1992, fiind amplasată la aproximativ doi kilometri distanță de orașul Oradea, într-un loc unde înainte de această dată nu exista nici o așezare. În locul sterp specific zonei, se înalță azi, din credință, pentru credincioși, o adevărată comoară a Transilvaniei – un adevărat complex monahal. În doar câțiva ani obștea mănăstirii a sporit impresionant, în fruntea cărora se află maica stareță, Stavrofora Mina Badila și părintele duhovnic Protosinghel Atanasie Paleu, cei care veghează la respectarea bunelor rânduieli statornicite prin canoanele sfinților părinți. După un somn profund și odihnitor am mers la rugăciune. În biserica frumos împodobită cu odoare alese am înalțat o rugăciune și am mulțumit maicii starețe pentru ospitalitate și bucate alese, chiar de post fiind.

Apoi, marți, 28 februarie 2023, la Biblioteca Județeană “Gheorghe Șincai” Bihor, am participat la manifestarea „TALENT ȘI DĂRUIRE”, prezentată de tinerii artiști ai Asociației Down Oradea. La activitatea coordonată de doamna Luminița Moga au participat : doamna Ancuța Florina Șchiop managerul instituției, doamna doctor- scriitor Simiona Mihuțiu și tinerii de la Asociația Down Oradea. Personal am prezentat cartea „Locuirea în iubire, Ilorian Păunoiu”, am transmis mesajul managerului

Bibliotecii Județene „Antim Ivireanul” Vâlcea, conf. univ. dr. Remus Grigorescu și am evidențiat proiectele și programele ce se desfășoară la instituția de cultură vâlceană.

... Despre momentul extrem de emoționat, doamna doctor Simona Mihuțiu, a scris... ”O LECȚIE DE VIAȚĂ, DE DEMNITATE ȘI DE IUBIRE - Uneori uităm să fim fericiți, să ne bucurăm de acele lucruri simple care ne colorează existența. Adesea, dimineța, când zorii zilei își revarsă lumina, uităm să fim mulțumiți că ne mai este oferită încă o zi, iar seara, prea obosiți de ceea ce este în jurul nostru și de noi înșine, nu ne oferim răgazul să mai contemplăm un asfințit. Majoritatea, sănătoși fiind, nu realizăm ce dar incomensurabil ni s-a oferit: sănătatea! Prea orgolioși, ni se pare că noi suntem cei care ducem în spate grijile de zi cu zi, întâmpinând greutăți și obstacole din când în când. Frecvent adoptăm postura de victime sau, dimpotrivă, ne împăunăm cu realizările noastre. Am participat la expoziția tinerilor artiști ai asociației Down Oradea, organizată în parteneriat cu Biblioteca Județeană Gheorghe Șincai Oradea. Vă îndemn să participați și voi, să vă îndemnați copiii să facă acest lucru. Ce putem învăța aici? În primul rând respectul pentru viață! În al doilea rând ați ce înseamnă demnitatea și iubirea, pentru că părinții acestor copii cu sindrom Down, ca și cei care au copii care suferă de autism, strivesc între pleoape o lacrimă de-a lui Isus, purtându-și cu voință, cu nețărmurită dragoste, o cruce toată viața. Tinerii m-au impresionat prin sensibilitatea și candoarea lor. Ei poartă emoții și sentimente cu frecvențe superioare nouă. ...”

Cu aceeași sinceritate și emoție, se mărturisește și doamna Luminița Moga...”Blândețe, gingășie și iubire revărsate asupra noastră din preaplinul sufletelor tinerilor Asociației Down Oradea, la întâlnirea specială ce a avut loc la Biblioteca Județeană „Gheorghe Șincai” Bihor. A fost o bucurie să fim în preajma lor, o binecuvântare a lui Dumnezeu, ce a născut în noi îndemnul biblic: Bucurați-Vă! Am fost alături: tineri, părinți, voluntari, psihopedagogi și invitați, într-o atmosferă aparte. Surpriza a venit din partea distinselor doamne Zenovia Zamfir de la Biblioteca Județeană „Antim Ivireanul” Vâlcea, ce ne-a transmis un mesaj de peste Carpați, un mesaj de suflet și credință, speranță și optimism. Și a doamnei doctor Simona Mihuțiu care ne-a încântat sufletele cu delicate poeme recitate din creația proprie. O bucurie și o binecuvântare!” Slavă Bunului Dumnezeu pentru clipele binecuvântate și oamenii minunați pe care i-am întâlnit în acele zile de neuitat!.